

1984/85:18

Fredagen den 26 oktober

Kl. 09.00

1 § Justerades protokollet för den 18 innevarande månad.

2 § Upplästes följande inkomna skrivelse:

Till riksdagen

Anhåller härmed om ledighet från riksdagsarbetet under tiden den 1–30 november 1984 för fullgörande av uppdraget som delegat vid FN:s generalförsamling i New York.

Stockholm 1984-10-19

Nils G. Åsling

Kammaren biföll denna anhållan.

Talmannen anmälde att *Stina Eliasson* (c) skulle tjänstgöra som ersättare för Nils Åsling.

3 § Svar på interpellation 1984/85:30 om fredningstiden för lax

Anf. 1 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Jens Eriksson har frågat mig om jag är beredd att verka för att fredningstiden för lax utanför 4 sjömil 1986 återgår till det som rådde före 1982, dvs. en sommarfredning från den 15 juni till den 31 augusti.

Det är riktigt som omnämns i Jens Erikssons interpellation att fiskerikommissionen för Östersjön vid sitt möte i september i år beslöt att även för 1985 förlänga fredningssäsongen för lax med 14 dagar till den 15 september vid fiske utanför 4 sjömil i Östersjön. Beslutet fattades efter det att man ännu en gång misslyckats med att uppnå enighet om en kvotering av laxfisket i Östersjön. Vid mötet med fiskerikommissionen framlades förslag om att den förlängda fredningstiden borde bli permanent och utsträckas ända till den 30 september. Sverige ansåg dock att fredningstiden inte borde förlängas ytterligare utöver de 14 dagarna och att man borde behålla möjligheten att

*Om fredningstiden
för lax*

avskaffa denna förlängning, om fiskerikommissionen i framtiden kunde ena sig om andra beståndsbevarande åtgärder. Denna inställning vann också allmänt stöd i kommissionen.

Syftet med beslutet om förlängd fredningstid är självfallet inte att försämra villkoren för yrkesfisket utan är en åtgärd att skydda laxen i Östersjön mot alltför intensivt fiske, som bör vidtas så länge internationell uppslutning kring andra mer långtgående bevarandeåtgärder inte kan nås. Det råder en allmän enighet bland den marinbiologiska expertisen om att särskilt det naturligt reproducerade laxbeståndet i Östersjön är utsatt för allvarlig fara om inte laxfisket begränsas. Ett obegränsat laxfiske kommer på sikt att negativt påverka hela Östersjöns laxbestånd, eftersom genetiska skador uppstår. Det är även fastslaget att den förlängda fredningstiden har effekt bl. a. för att öka återvandringen av naturligt reproducerad lax till Ickälvarna.

Mot bakgrund av den allvarliga situationen för Östersjöns naturligt reproducerade laxbestånd är jag inte nu beredd att verka för att fredningstiden för lax 1986 återgår till den sommarfredning som rådde före 1982, dvs. från den 15 juni till den 31 augusti. Däremot är det min förhoppning och målsättning att länderna kring Östersjön så snart som möjligt kan ena sig om effektiva åtgärder för att bevara denna värdefulla men utsatta naturresurs. Om så blir fallet skapas förutsättning för att avskaffa den förlängda fredningstiden.

Anf. 2 JENS ERIKSSON (m):

Herr talman! Jag tackar jordbruksministern för svaret på min interpellation. Svaret styrker mig i min uppfattning att fiskets utövare får bära straffet för att man inte kan komma överens internationellt. Det är fel, herr talman, att låta bristen på vilja till överenskommelse gå ut över dem som tvingas ta sin bärning ur havet.

Det är inte Sveriges vilja att nå överenskommelse som fattas. Låt mig erinra om att svenska förhandlare har varit beredda till handling och att de har lagt bud som ligger under – ja, långt under – det som areal, traditionellt fiske och reproduktion berättigar oss till.

Låt mig också påminna om att vi accepterade ett finskt förslag om stopp för krokfiske efter lax i Bottenhavet under en viss tid på våren. Det anmärkningsvärda var att inte förslagsställarna själva införde ett sådant stopp.

Det förefaller mig som om de finska förslagen har det svenska jordbruksdepartementets öra i mycket högre grad än de svenska fiskarnas förslag.

Det finns inget biologiskt försvar för åtgärden att förlänga fredningstiden. När Finland första gången lade fram sitt förslag vid Östersjökommissionens session i Warszawa i september 1980, vilket var kommissionens sjätte möte, kom man överens om följande; jag citerar ur jordbruksdepartementets egen rapport:

”Finland hade innan sessionen föreslagit att fredningstiden för lax skulle förlängas till den 15 september i stället för nu gällande 31 augusti. Sverige stödde förslaget. EG och Sovjet ansåg dock att det behövdes mer vetenskapligt material för att bedöma effekterna av en förlängd fredningsperiod och

*Om fredningstiden
för lax*

därför hänskjöts frågan till ICES för ny undersökning.”

ICES är en internationell sammanslutning av biologer och forskare och har även ett havsforskningsråd, vilket betecknas ACFM. Jag använder benämningen ICES, som är en vedertagen benämning inom de kretsar där man diskuterar bestånd och kvoter.

Vad sade ICES när denna sammanslutning tillfrågades? Man sade att ungefär 15 % av den årliga fångsten sker under september månad. Man sade vidare att fångsterna varierar, men att det inte är någon större skillnad mellan första och andra hälften av september. Den uppskattade effekten – som påstods vara orsakad av fredningen – beror därför endast på motsvarande minskning i fiskeansträngningen, dvs. det är färre nät som fångar fisk.

Man beräknar besparingen på bestånden till mindre än 20 ton, vilket är lika med 1 %, och det är det bortfallet som fiskaren måste kompensera i vinter och kyla och som kan ske därför att vinterstoppet i början av januari hävdes.

Jordbruksministern tar också i sitt svar upp det förslag som lades fram vid årets förhandlingar om ytterligare förlängd fredning fram till den 30 september.

Det är betecknande att det var Sovjet som lade fram förslaget, ty enligt samma ICES-rapport fiskar Sverige 18 % av sin fångst under september, medan Sovjet endast fiskar 5–8 % av sin fångst under samma tid. Var och en ser om sitt hus.

Jordbruksministern säger att det är fastslaget att den förlängda fredningstiden har effekt på återvandringen till de naturreproducerande älvarna. Jag kan inte påstå att jordbruksministern har fel, men om jordbruksministern använder samma källa som jag – och jag använder fortfarande ICES rapport – uppgår ökningen beroende på förlängd fredningstid till 1 %. I stället för 999 laxar återvänder 1 000 till älvarna. Troligen är det en glad lax som återvänder, men effekten är ändå inte stor. Hur vinterfisket påverkas har jag inga siffror på, men jag förmodar att det ena i stort sett tar ut det andra. Menar jordbruksministern att den halva eller hela promillen är värd de försämrade arbetsvillkor fiskaren får och de risker det innebär att fiskaren under den sämsta årstiden tvingas ut till havs, även om det skulle kunna undvikas?

Jag vill med stöd av det jag har anfört påstå för det första att man inte ökar återvandringen, för det andra att man inte sparar någon lax och för det tredje att man ökar riskerna och arbetsbördan för en grupp människor som har ett av de mest påfrestande arbeten som förekommer.

Jag kan inte rå för, herr talman, att jag upplever detta som en hämnd som drabbar fel personer. Men jag medger att det är en seger för dem som inte har något till övers för svenskt yrkesfiske. Jag beklagar att jordbruksministern inte har lyssnat till biologernas åsikter och inte heller till yrkesfiskarnas synpunkter. Dessa synpunkter har faktiskt för en gångs skull sammanfallit.

Man har en helt annan syn på fisket innanför 4 nautiska mil. Där har man sannerligen ingen sommarfredning, utan tvärtom tillåtes fiske hela sommaren. Men den kår det därvid gäller består nästan uteslutande av andra än yrkesfiskare, och naturligtvis måste fisket da pågå när man har semester.

Dessa fiskare har ingen loggboksplikt, och det finns därför ingen möjlighet att bedöma fiskets inverkan vare sig på återvandring eller på bestånd.

Jag vet inte om jordbruksministern funderat över att vi har ett stort område på 13 500 kvadratkilometer öster om Gotland som är internationellt vatten. Det är säkert bara en tidsfråga innan vi har nationer som inte omfattas av Östersjökommissionens överenskommelse inne i området och fiskar lax. De kan ju börja redan i augusti, om de så önskar.

Det behövs säkert andra åtgärder än en förlängd sommarfredning för havsfisket om man vill förbättra uppvandringen i våra naturreproducerande älvar, men den diskussionen skall vi inte föra i dag, utan den kommer senare. Även då behöver yrkesfisket jordbruksministerns hjälp, om det skall kunna överleva.

Jag konstaterar slutligen:

- Vi har en stor och livskraftig laxstam i Östersjön.
- Fisket är i år bättre än på många år.
- Allt fler fartyg från Finland, EG och öststaterna bedriver laxfiske.
- Inget land mer än Sverige minskar sitt antal laxfiskande fartyg.

Vi kan snart behöva laxfisket om torskfisket sviktar, och det finns redskap som ligger färdiga för användning.

För varje begränsning som drabbar Sverige mer än andra nationer minskar utrymmet för vår del och ökar utrymmet för andra. Vi har inte råd med detta.

Att jag för första gången funnit mig föranledd att i riksdagen ta upp en fråga om internationella fiskeavtal är ett bevis för hur allvarligt jag ser på frågan och hur orättvist jag anser att avtalet drabbar en stor del av vår fiskarkår.

Jag hade faktiskt hoppats att jordbruksministern skulle ha tagit frågan under övervägande med hänsyn till de bakgrundsfakta som finns. Men kanske har alltför många – alltför länge – upprepat laxlitanian, som sannerligen inte är någon vacker mäsas. Därigenom har man åstadkommit inte att laxen skyddas, utan att fiskets utövare far illa.

Anf. 3 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Får jag inledningsvis konstatera att vi är överens om att det sannerligen inte är på Sverige det ankommer när vi talar om viljan att lösa problemen. Sverige har på olika sätt försökt – och kommer att fortsätta att försöka – få till stånd sådana internationella överenskommelser som skulle vara den bästa möjligheten för att komma till rätta med dessa problem, som borde oroa alla de länder runt Östersjön som är beroende av det fiske som skall bedrivas där.

Jag börjar med det problem som vi väl alla är ense om att vi måste finna former för att tackla och som Jens Eriksson tog upp sist, nämligen situationen i vita zonen. Det är inte så att vi inte funderar över den situationen, och vi har haft åtskilliga tillfällen att samtala om den. Men det är inte möjligt för mig att i dag här i riksdagen anvisa under vilka former som vi skall kunna komma till rätta med det problemet. Att vi arbetar med dessa frågor kan jag försäkra Jens Eriksson.

Vad vi diskuterar här är i första hand situationen för den naturreproducerade laxen, som är i fara. På den punkten är fiskeribiologerna, såvitt jag förstår, helt ense. Jens Eriksson vet säkerligen också, som den kunnige fiskare han är, vad det på sikt kommer att betyda för laxfisket totalt om vi inte kan göra något åt problemet.

Jag medger naturligtvis att man under denna korta begränsningstid, utöver den som tidigare gäller, inte når så bra resultat som i och för sig skulle vara önskvärt. Men varje ökning av lekåtervandringen är mycket värdefull, och det rör sig nog trots allt inte bara om *en* glad lax, Jens Eriksson. I det exempel som Jens Eriksson angav fungerade inte matematiken riktigt bra.

När begränsningstiden även medför viktökning på den fångade laxen – det är ju konsekvensen – reduceras också, såvitt jag förstår, förlusten i ton för fiskarna när det gäller den lax som de fångar. Det är riktigt att det, som det är sagt här, på denna punkt är fråga om runt 20 ton, bl. a. just på grund av att vi får en viktökning på den lax som fångas. Det är en liten del av den totala fångsten i Östersjön – jag tror att man kan räkna med att den är 2 400–2 500 ton – så förlusten den vägen blir naturligtvis inte så stor. Och självfallet är det också så, att om det skall bli någon effekt över huvud taget av de här åtgärderna, måste de vidtas under den tid fisket pågår.

För att påvisa att detta inte är någonting som havsfisket ensamt skall drabbas av – jag fick intrycket att Jens Eriksson har den uppfattningen – vill jag säga att fiskeristyrelsen har utfärdat stadgar för kust- och älvfisket för att bestånden också i det sammanhanget skall skyddas.

Sammanfattningsvis vill jag säga att jag är medveten om de besvärligare förhållanden som yrkesfisket har fått i och med den fredningstid som nu gäller. Jag har i mitt svar anfört motivet till varför vi inte nu, mot andra nationers inställning, har möjlighet att ta det initiativ som Jens Eriksson efterlyser med någon utsikt till framgång – vi skulle ha fått kämpa i motsatt riktning, såvitt jag förstår. Men jag kan försäkra att vi arbetar aktivt för att få till stånd den typ av internationella regleringar som skulle ge oss ökade möjligheter att uppnå resultat för framtiden, och det gör vi i direkta kontakter med de berörda parterna. Det är vad jag för dagen kan säga. Och vi kommer inte att förtrötts på den punkten – det kan jag lova Jens Eriksson.

Anf. 4 JENS ERIKSSON (m):

Herr talman! Jordbruksministern ifrågasätter de sifferuppgifter jag angav när jag redovisade ICES rapport angående återvandringen. Låt mig därför återge vad som står i rapporten, fritt översatt.

Det är fråga om en minimal ökning av den beräknade minskningen genom återvandring: från 1,8 till 1,9 %.

Om jag har tolkat detta fel skall jag återkomma med en rättelse, men jag har hämtat siffrorna från den kopia av ICES originalrapport som jag har med mig här.

Jag delar jordbruksministerns uppfattning, att de naturligt reproducerade bestånden är i fara, men jag ifrågasätter om det är havsfisket som bär skulden till att så är fallet. Så länge älvmyningarna är stängda av redskap får vi ingen

uppvandring i älvarna. Men, som sagt, den frågan skall vi diskutera senare.

Jag vill också peka på att man i det fiske som pågår om vintern tar upp laxar med lägre vikt än laxar som tas upp i det fiske som pågår under hösten, i september. Man har vidare påvisat att laxen är större under första hälften av september än under den sista – skillnaden ligger på mellan 3,68 och 3,59 kg. Man får emellertid större fångst i september än under det övriga året – 10,6 laxar per 100 nät i september jämfört med 8,5 under året som helhet. Det är alltså lättare för våra fiskare att kompensera sig på hösten än vad det är på vintern.

De nuvarande reglerna får till följd att fiskarna tvingas arbeta hårdare och under sämre förhållanden för att få oförändrad inkomst. Inkomsten för den här yrkesgruppen är inte alltför hög. En deklaraionsundersökning 1982 visade att den låg på 120 000 kr. Om man drar av de sociala avgifterna finner man att en fiskare tjänar mindre än en arbetare på Volvo – vi har ju satt som ett riktmärke att dessa båda skall tjäna lika mycket.

Jag hoppas fortfarande att jordbruksministern tänker över de här frågorna, så att vi vid nästa års förhandlingar möjligtvis kan uppnå en ändring.

Anf. 5 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Låt mig avsluta med att säga att jag hoppas att vi trots allt är överens om att det väsentliga för allt vårt fiske är att vi vårdar oss om resurserna med tanke på framtiden. Det är ju den omsorgen det är fråga om i det här sammanhanget.

Beträffande det räkneexempel som Jens Eriksson gav vill jag säga att jag naturligtvis reagerade när han talade om *en* glad lax. Det är ändå fråga om tusentalet laxar.

Anf. 6 JENS ERIKSSON (m):

Herr talman! Jag sade att för varje tusental ökar det med en glad lax. Om det rör sig om 2 000 ökar antalet givetvis med två laxar.

Jag delar jordbruksministerns uppfattning att vi skall skydda bestånden, inte minst de naturligt reproducerade bestånden. Men låt oss försöka göra det på annat sätt än genom förlängd sommarfredning som drabbar yrkesfisket.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Föredrogs och hänvisades

Propositionerna

1984/85:31 till konstitutionsutskottet

1984/85:35 till näringsutskottet

5 § Föredrogs och hänvisades

Motionerna

1984/85:57–63 till skatteutskottet

6 § På förslag av talmannen beslöt kammaren kl. 09.20 att ajournera sina förhandlingar till kl. 12.00, då de till dagens bordläggning anmälda utskotts-betänkandena väntades föreligga.

Nr 18

Fredagen den
26 oktober 1984

7 § Förhandlingarna återupptogs kl. 12.00.

8 § Anmäldes och bordlades

Proposition

1984/85:46 Ändringar i narkotikastrafflagen (1968:64), m. m.

9 § Anmäldes och bordlades

Finansutskottets betänkande

1984/85:2 Bättre utnyttjande av statliga inventarier

Lagutskottets betänkande

1984/85:2 Vissa skadeståndsrättsliga frågor

Socialutskottets betänkande

1984/85:3 Medicinteknisk säkerhet

Kulturutskottets betänkanden

1984/85:1 Vissa lotterifrågor

1984/85:3 Vissa kyrkliga frågor

1984/85:4 Sportdykarutbildning

Jordbruksutskottets betänkanden

1984/85:1 Vissa fiskefrågor

1984/85:2 Rätt för kommun att expropriera sjöar och vattendrag

1984/85:3 Vissa djurskyddsfrågor

1984/85:4 Kontrollen av hälso- och miljöfarliga varor

1984/85:5 Stöd till trädgårdsnäringen

1984/85:6 Avfallshantering

Näringsutskottets betänkande

1984/85:1 Ett sekretariat för vissa statliga styrelserepresentanter

Arbetsmarknadsutskottets betänkanden

1984/85:1 Statlig personalpolitik

1984/85:2 Arbetstid och ledighet

Fredagen den
26 oktober 1984

Meddelades att följande interpellationer framställts

Meddelande om interpellationer

den 26 oktober

1984/85:56 av *Jens Eriksson* (m) till finansministern om bibehållande av sambandscentralen i Kungshamn:

Tullverket redovisar i årets anslagsframställning planer på att flytta kustbevakningens sambandscentral från Kungshamn och integrera den i regionsambandscentralen i Göteborg.

Befolkning och berörda i Bohuslän ser med stor oro på den utarmning av säkerheten som pågår genom indragningar och förflyttningar av institutioner som borgar för säkerhet för den bofasta sjöfarande befolkningen och för alla dem som under sommaren trafikerar våra farvatten.

Tidigare fanns det bemanning på fyrplatser och lotsplatser på ett flertal ställen utmed berörd kuststräcka. Det var fyrplatserna Väderöbod, Hällö och Måseskär. Och bemannad lotsutkik fanns på Koster, Väderöarna, Smögen och Lysekil. Med undantag för den sistnämnda har alla dessa platser efter hand avbemannats. Det är nu bara sambandscentralen i Kungshamn som finns kvar med överblick över en längre kuststräcka.

Omfattningen av sjöfartsverksamheten i detta område är betydande. Det kan illustreras med några antalsuppgifter. Det finns 977 registrerade fiskeskepp och fiskebåtar med beteckningen SD, LL och UA. Genom Sotenkanalen trafikerades ca 50 000 båtar 1983. Under 1984 intill september månad har 54 100 båtar passerat. Därutöver uppskattas ca 25 000 båtar förflytta sig i vattenområdet utanför. Till denna statistik kan läggas alla de som söderifrån vänder vid Kungshamn/Smögen.

I direkt blickfält finns också farleden till Brofjorden och Scanraffs raffinaderi. Här sker ju som känt en omfattande trafik med inskeppning av råolja och utskeppning av färdigprodukter. Lasterna klassificeras som miljöfarliga.

Sambandscentralens medverkan när det gäller insatser och åtgärder av betydelse för enskilda människor framgår av följande uppgifter.

Det har under de senaste åren förekommit i genomsnitt 105 sjöräddningslarm per år. I norra bevakningsområdet utfördes ett 60-tal sjuktransporter i genomsnitt per år under samma tid. Bogseringar, främst fiskefartyg, gäller i genomsnitt 32 fall per år. Vidare har förekommit efterlysningar som föranlett genomsökning i 30-talet fall per år.

Sambandscentralen i Kungshamn har varit och är en värdefull tillgång som bidrar till trygghet och sjösäkerhet, och det är därför naturligt att tullverkets förslag till försämringar på området väcker missnöje och irritation.

Kungshamns strategiska läge mitt i det område som ligger mer eller mindre utom räckhåll från Göteborg gör att sambandscentralen aldrig kan ersättas genom en flyttning till Göteborg. I Bohuslän råder därför enighet om att

detta tilltag måste förhindras, och detta stöds av dem som är beroende av sjösäkerhet vid utnyttjande av västkusten.

I anledning härav anhåller jag att till finansministern få ställa följande fråga:

Är finansministern beredd att hjälpa till att förhindra en förflyttning av sambandscentralen från utsiktsposten i Kungshamn in till Nordstan i Göteborg?

1984/85:57 av *Paul Lestander* (vpk) till kommunikationsministern om kompletteringstrafik från inlandsbanan:

Sommarens turisttrafiksatsning på inlandsbanan har mottagits positivt. De starkt rabatterade resorna har lett till en mycket stor ökning av antalet resande, som på så sätt har fått del av de natur- och andra upplevelser denna resrutt kan ge.

Men bra kan bli bättre. Det behövs insatser för att de som reser efter inlandsbanan också skall kunna komma in i angränsande bygder. Det går inte i dessa folkgläsa områden att endast hänvisa till hyrbilar, privatbilism och taxi. För både de turistande, inlandsorternas turistföretag och övrig ortsbefolkning är en komplettering av trafiken nödvändig. Den kompletteringen skulle kunna ha formen av paketarrangemang med förutbestämda mål, eller bussturlinjer som anpassas efter inlandstågens tidtabeller under turistsäsong. Bussarna skall kunna subventioneras så att utfärder från det direkta banområdet främjades. En sådan sammanhållen trafiksatsning ter sig ännu mer motiverad med den utveckling vi nu emotser på bilkostnadssidan. Dels har vi de stora avstånden i Norrlands inland, dels bensinbolagens ojämlika prispolitik och de ökade bensinskatterna som självfallet drabbar glesbygdsbefolkning och glesbygdsturism.

Säsongmässig kompletteringstrafik av det här slaget kan också vara ett medel att öka turistandet i det egna landet. Staten har effektivt bidragit till att bygga upp turistnäringen i Norrlands inland genom stöd i olika former. Men det krävs också att man är beredd att bidra till de trafiklösningar som erfordras för att inte resekostnaderna skall slå ut de företag som startas. Sådana trafiklösningar kan också förbilliga de glesbygdsoendes semesterresekostnader.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga kommunikationsministern:

1. Är kommunikationsministern beredd att ta initiativ för att få fram kompletteringstrafik från inlandsbanan till dess inre omland?
2. Är kommunikationsministern vidare beredd att låta en sådan kompletteringstrafik ske med ekonomiskt stöd från staten?

Nr 18

Fredagen den
26 oktober 1984

Meddelande om interpellationer

Fredagen den
26 oktober 1984

*Meddelande om
frågor*

11 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 26 oktober

1984/85:145 av *Ing-Marie Hansson* (s) till statsrådet Gertrud Sigurdsen om ökad säkerhet vid användning av medicinteknisk utrustning:

Flera dödsfall har inträffat på grund av felaktigt konstruerade hjärtklaffar. Socialstyrelsen har påtalat behovet av en lagstadgad skyldighet att kontrollera hjärtklaffarna före användningen.

Med anledning härav vill jag ställa följande fråga till statsrådet:

Vilka åtgärder avser statsrådet att vidta för att öka säkerheten vid användning av hjärtklaffar och annan medicinteknisk utrustning?

1984/85:146 av *Anders Björck* (m) till statsministern om innebörden av vissa uttalanden av departementstjänsteman:

Statssekreteraren i statsrådsberedningen, Ulf Larsson, har i massmedia uttalat att det är allvarligt att det i boken *Industrispionage* av Charlie Nordblom riktas "anklagelser mot praktiskt taget en hel ambassad". Statssekreterarens uttalande innebär ett allvarligt brott mot de principer för relationerna mellan främmande makt, regeringen och den svenska debatten som hävdats med entydighet och konsekvens under decennier.

Mot denna bakgrund vill jag fråga statsministern:

1. Delar statsministern Ulf Larssons uppfattning?
2. Anser statsministern att uttalanden av detta slag innebär att Sverige visar den fasthet och integritet i relationerna med främmande makt som är nödvändig?

1984/85:147 av *Ann-Cathrine Haglund* (m) till utrikesministern om åtgärder med anledning av vissa rättegångsförberedelser i Sovjet:

Enligt uppgift förbereds i Sovjetunionen rättegångar mot två judiska Sovjetmedborgare som önskat emigrera, Alexander Kholmiansky från Tallin och Yuly Edelstein från Moskva. Anklagelserna mot dem tycks röra olaga innehav av vapen resp. av narkotika.

Enligt de arresterades anhöriga är dock anklagelserna mot dem falska. Varken vapen eller narkotika har förekommit i de berördas hem. Det påstås däremot att de poliser som företagit husundersökningarna hos de arresterade "placerat" vapen och narkotika hos dem.

Är utrikesministern villig att vidta åtgärder för att få klarhet i om ryktena om dessa rättegångsförberedelser är sanna eller ej?

Om ryktena är sanna, är då utrikesministern beredd att trycka på så att förberedelserna för dessa rättegångar avbryts och de mänskliga rättigheterna respekteras?

1984/85:148 av *Filip Fridolfsson* (m) till finansministern om reglerna för beräkning av vinstdelningsskatt:

Enligt uppgift i pressen har det fackföreningsägda BPA omkonstruerat sin fastighetsförvaltning på ett sådant sätt att BPA slipper betala 3–4 milj. kr. i vinstdelningsskatt till löntagarfonderna.

Vill statsrådet redovisa de principer som gäller för liknande fall?

12 § Kammaren åtskildes kl. 12.01.

In fidem

BENGT TÖRNELL

/Solveig Gemert

Nr 18

Fredagen den
26 oktober 1984

*Meddelande om
frågor*